

مرگ انسانیت

در موج جدید تجاوزات رژیم صهیونیستی به غزه
پس از نقض آتش‌بس، نزدیک به ۱۵۰۰ تن شهید
و هزاران نفر زخمی شدند

گزارش «وطن امروز» از موج مطالبه ساخت سلاح اتمی از سوی مردم و مقامات ستول

هسته‌ای مثل کره جنوبی

می‌دهد یک زرادخانه هسته‌ای بومی برای کره جنوبی احتمالا مبتنی بر منطق «بازدارندگی حداقلی» (Minimum Deterrence) خواهد بود؛ مشابه آنچه چین یا هند در دهه‌های گذشته دنبال کردند. در این چارچوب، دستیابی به ۲۰ تا ۳۰ کلاهک هسته‌ای برای تضمین «توان پاسخ دوم» کافی تلقی می‌شود. کره جنوبی می‌تواند از سامانه‌هایی چون جنگنده‌های A3SF و K1SF، موشک‌های بالستیک میان‌برد Hyummo-4 و در آینده دورتر، زیردریایی‌های هسته‌ای (SSBN) برای پرتاب ایسن کلاهک‌ها استفاده کند. بار انفجاری مورد نظر نیز در بازه ۱۰۰ تا ۳۰۰ کیلوتن خواهد بود تا قابلیت هدف قرار دادن پناهگاه‌های رهبری کره شمالی را داشته باشد. در کنار آن، سامانه سه‌گانه کره جنوبی شامل Kill Chain (پیش‌دستی)، KAMD (دفاع موشکی) و KMPR (مجازات تلافی جویانه) نیز نقش مکمل را ایفا خواهد کرد.

■ **موانع، سناریوها و باز تاب منطقه‌ای**

مسیر هسته‌ای شدن، هرچند از منظر امنیتی برای بسیاری از سیاستمداران کره‌ای جذاب است اما چالش‌هایی جدی دارد. نخستین مانع، تعهدات بین‌المللی است. کره جنوبی از امضاکندگان معاهده منع اشاعه هسته‌ای (NPT) است و توسعه تسلیحات هسته‌ای، نقض این معاهده محسوب می‌شود. این اقدام می‌تواند کره را با تحریم‌های سنگین اقتصادی و سیاسی مواجه کند. در سطح روابط دوجانبه، آمریکا از دهه ۱۹۷۰ همواره مخالف تلاش متحدانش برای دستیابی به سلاح هسته‌ای بوده است. نمونه تاریخی

فشار بر تایوان و کره جنوبی برای توقف پروژه‌های هسته‌ای در دهه ۷۰ هنوز در اذهان سیاست‌گذاران واشنگتن باقی مانده است. واکنش منطقه‌ای نیز نگران‌کننده است. چین ممکن است از ابزارهای اقتصادی برای تنبیه کره جنوبی استفاده کند و همزمان استقرار نیروها و تجهیزات خود در مرزهای شمالی را افزایش دهد. از سویی ژاپن که خود نیز در معرض تهدید کره شمالی است، ممکن است به بازنگری در سیاست دفاعی‌اش رو آورد و یک رقابت تسلیحاتی جدید در شرق آسیا آغاز شود.

■ **بازدارندگی در عصر بی‌اعتمادی**

مدل‌سازی یک کره جنوبی هسته‌ای لزوماً به معنای توصیه به این مسیر نیست، بلکه ابزاری تحلیلی برای درک تبعات تصمیم‌گیری در شرایط بحرانی است. در جهانی که قواعد سنتی بازدارندگی در حال فروریختن است و چترهای امنیتی سنتی دیگر قابل اتکا نیست، کشورها ناگزیرند به گزینه‌های مستقل‌تر بیندیشند. برای جلوگیری از این مسیر، آمریکا باید بیش از گذشته برای بازسازی اعتماد متحدها خود تلاش کند. گسترش مکانیسم‌های مشورتی هسته‌ای، شفافیت بیشتر در طرح‌های بازدارندگی و تقویت سامانه‌های دفاعی مشترک، راهکارهایی هستند که می‌توانند امنیت را بدون نیاز به سلاح هسته‌ای حفظ کنند. بویژه در صورت بازگشت ترامپ، همچنان از اصل تعهد فاصله بگیرد، باید گفت هسته‌ای شدن کره جنوبی، دیگر یک سناریوی فرضی نخواهد بود، بلکه پاسخی راهبردی به جهانی بی‌اعتماد و پرمخاطره خواهد بود.

سمیه خلیلی

در دهه‌های اخیر، کره جنوبی به عنوان یکی از موفق‌ترین نمونه‌های توسعه اقتصادی در شرق آسیا، همواره در سایه تهدید هسته‌ای همسایه شمالی خود، کره شمالی قرار داشته است. با این حال، این کشور تاکنون مسیر ساخت سلاح هسته‌ای را در پیش نگرفته بود؛ مسیری که با وجود تهدیدات روزافزون پیونگ‌یانگ، توسط چتر امنیتی ایالات متحده پوشش داده می‌شد اما امروز، نشانه‌هایی فزاینده حکایت از یک تغییر بنیادین در افکار عمومی، نخبگان سیاسی و محاسبات راهبردی کره جنوبی دارد؛ میل به در اختیار داشتن سلاح هسته‌ای. این تغییر، تنها در واکنش به رفتارهای تحریک‌آمیز کره شمالی نیست، بلکه ریشه در تحولات ساختاری‌تری دارد که نقش آمریکا را در نظام امنیت جهانی دستخوش تغییر کرده است و در مرکز آن تحولات، یک نام‌آشنا و جنجالی قرار دارد: دونالد ترامپ.

■ **از تضمین هسته‌ای تا مطالبه سلاح هسته‌ای**

سال‌هاست کره جنوبی به عنوان متحد کلیدی آمریکا از «بازدارندگی گسترده» ایالات متحده بهره‌مند است. طبق این دکترین، آمریکا متعهد می‌شود در صورت حمله هسته‌ای به متحدانش، خود به عنوان قدرتی هسته‌ای وارد عمل شود. همین تعهد، مانع آن بود که کشورهای همپیمان آمریکا از جمله کره جنوبی، به دنبال توسعه سلاح هسته‌ای خود بروند. اما امروز این معادله در حال فروپاشی است.

تیتیر های امر وز

گزارش «وطن امروز» از موج مطالبه ساخت سلاح اتمی از سوی مردم و مقامات ستول

هسته‌ای مثل کره جنوبی

سیاست دولت و مجلس برای اصلاح قیمت در بازار ارز واردات خودرو ۳ میلیارد دلار شد

کورس خودروه‌ای خارجی

گمانه‌زنی درباره سر مرمی فصل بعد استقلال

خارجی معروف یا فرهاد؟

نواختن شپیور جنگ از سر گشاد

بحران ذخیره

در ارتش رژیم صهیونیستی

نگاه

علی بابایی

جنگ در غزه بار دیگر و این‌بار به صورت وحشیانه‌تری آغاز شده است. رژیم اسرائیل در مدت پایان آتش‌بس تا امروز، نصاب جدیدی از جنایت را ثبت کرده است. بمباران روزانه و آزارهایی برای تصاحب کامل غزه و راندن جمعیت غزه به فضایی شبیه یک اردوگاه، از جمله جاهطلبی‌های خوشنت‌بار دور جدید جنگ غزه است. دقیقاً در شرایطی که رژیم اسرائیل روزانه در حال هجوم وحشیانه‌تر به غزه است، اوضاع در پشت جبهه و در ارتش ذخیره اسرائیل، آنچنان که به نظر می‌رسد مطلوب نیست. رسانه‌های اسرائیلی و بین‌المللی در هفته‌های اخیر بارها و بارها بر گزاره عدم تاب‌آوری ارتش ذخیره برای ادامه جنگ تأکید کرده‌اند. خبر گزاری انگلیسی‌زبان نیوگرب، در متنی که هفته گذشته منتشر کرد به موضوع «امتناع خاکستری» در ارتش اسرائیل پرداخت. امتناع خاکستری در ارتش اسرائیل، به معنای «مواردی است که سربازان به پنهان‌های سلامت یا خانوادگی از خدمت خودداری می‌کنند اما انگیزه اصلی آنها سیاسی یا اخلاقی است». به نوشته نیوگرب، «گزارش‌ها حاکی از کاهش ۵۰ درصدی حضور این سربازان است که به تخریب آتش‌بس با غزه و ناکامی در آزادسازی اسرا نسبت داده می‌شود». این بحران در ارتش ذخیره اسرائیل چنان بالا گرفته که «واحدها با کمبود نیرو مواجه شده‌اند و برخی سربازان حتی با خرید بلیت ارزان هواپیما از خدمت فرار می‌کنند. ارتش نگران است که جرمه یا زندانی کردن این سربازان از ۱۸ ماه در جنگ غزه حضور داشته‌اند، عملی نباشد». ناتوانی رژیم اسرائیل در تعیین تکلیف و سرنوشت اسرا و افق نامعلوم پایان جنگ، چنان اثر گذار بوده که به نوشته رسانه میدل‌ایست‌آی، «ده‌ها هزار نفر از نیروهای ذخیره فراخوانده شده‌اند اما تعداد فزاینده‌ای از آنها به دلیل خستگی، ناامیدی از سیاست‌های دولت و ابهام در اهداف جنگ از خدمت سرباز می‌زنند». بحران در نیروهای ذخیره به چنان شدتی رسیده که حتی روزنامه صهیونیستی هآرتس نیز چارهای جز اذعان به آن ندارد. این روزنامه در گفت‌وگو با یکی از افسران ارشد ارتش اشغالگر صهیونیست نوشت «رهبران گردان‌ها و تیپ‌ها با موارد متعددی از امتناع سربازان از حضور مواجهند. بسیاری از این سربازان، دولت را به خاطر ناکامی در آزادی اسرا سرزنش می‌کنند و برخی نیز به برنامه‌های معافیت مردان فوق‌ارتدوکس از خدمت و نگرانی‌ها درباره اصلاحات قضایی اعتراض دارند. نیروهای ذخیره که تاکنون صدها روز در خدمت بوده‌اند، ادامه تعهد به اعزام‌های جدید را دشوار می‌دانند. ذخیره‌ها همچنان از نظر عملیاتی توانمندند اما شفاف‌های موجود در روحیه سربازان دیگر قابل چشم‌پوشی نیست.

ادامه در صفحه ۶